

The logo for Eğitim yayınevi, featuring the word 'EĞİTİM' in a bold, black, sans-serif font with a red dot over the 'İ', and 'yayınevi' in a smaller, black, sans-serif font below it. The logo is enclosed in a black rectangular border.

EĞİTİM
yayınevi

Editör: Doç. Dr. Gözde Çakır Kiasıf

İç Mimarlık

Alanında Uluslararası
Araştırmalar-V

International Research in the
Field of Interior Architecture

Editör: Doç. Dr. GÖZDE ÇAKIR KIASIF

İÇ Mimarlık

**Alanında Uluslararası
Araştırmalar-V**

International Research in the Field of
Interior Architecture

EĞİTİM
yayınevi

İç Mimarlık Alanında Uluslararası Araştırmalar–V
(International Research in the Field of Interior Architecture)

Editör: Doç. Dr. Gözde Çakır Kiasıf

Yayınevi Grubu Genel Başkanı: Yusuf Ziya Aydoğan (yza@egitimyayinevi.com)

Genel Yayın Yönetmeni: Yusuf Yavuz (yusufyavuz@egitimyayinevi.com)

Sayfa Tasarımı: Kübra Konca Nam

Kapak Tasarımı: Eğitim Yayınevi Grafik Birimi

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

Yayıncı Sertifika No: 76780

ISBN: 978-625-385-416-4

1. Baskı, Ekim 2025

Baskı Cilt: Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık Ltd. Şti.
İvedik Org. San.1420. Cad. No: 58/1 Yenimahalle/ANKARA
Matbaa Sertifika No: 47479

Kütüphane Kimlik Kartı

İç Mimarlık Alanında Uluslararası Araştırmalar–V
(International Research in the Field of Interior Architecture)

Editör: Doç. Dr. Gözde Çakır Kiasıf

VI+175 s., 160x240 mm

Kaynakça var, dizin yok.

ISBN: 978-625-385-416-4

Copyright © Bu kitabın Türkiye'deki her türlü yayın hakkı Eğitim Yayınevi'ne aittir. Bütün hakları saklıdır. Kitabın tamamı veya bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre kitabı yayımlayan firmanın ve yazarlarının önceden izni olmadan elektronik/mechanik yolla, fotokopi yoluyla ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

EĞİTİM

yayınevi

Yayınevi Türkiye Ofis: İstanbul: Eğitim Yayınevi Tic. Ltd. Şti., Atakent mah.
Yasemen sok. No: 4/B, Ümraniye, İstanbul, Türkiye

Konya: Eğitim Yayınevi Tic. Ltd. Şti., Fevzi Çakmak Mah. 10721 Sok. B Blok,
No: 16/B, Safakent, Karatay, Konya, Türkiye
+90 332 351 92 85, +90 533 151 50 42
bilgi@egitimyayinevi.com

Yayınevi Amerika Ofis: New York: Egitim Publishing Group, Inc.
P.O. Box 768/Armonk, New York, 10504-0768, United States of America
americaoffice@egitimyayinevi.com

Lojistik ve Sevkiyat Merkezi: Kitapmatik Lojistik ve Sevkiyat Merkezi, Fevzi Çakmak Mah.
10721 Sok. B Blok, No: 16/B, Safakent, Karatay, Konya, Türkiye
sevkiyat@egitimyayinevi.com
E-Ticaret: 0553 950 50 37

Kitabevi Şubesi: Eğitim Kitabevi, Şükran mah. Rampalı 121, Meram, Konya, Türkiye
+90 332 499 90 00
bilgi@egitimkitabevi.com

İnternet Satış: www.kitapmatik.com.tr
bilgi@kitapmatik.com.tr

Kitabevi Hattı: 0501 651 92 85

EĞİTİM YAYINEVİ
GRUBU

E-İTİM
yayınevi

SALON
kitapmatik

Kitapmatik
Eğitim

kitapmatik

EĞİTİM
kitabevi

GİRİŞ

Barınma, insanoğlunun temel ihtiyaçlarından biridir. Ev kavramı ise barınmanın ötesinde, yaşanılan mekanla kurulan bağı ifade eder. Canlı bir varlığa meskenlik eden ev, barındırdığı kullanıcının yaşam biçimiyle özgünleşir. Önce bir yapı tipolojisi olarak üretilen konut, zaman içerisinde kullanıcıları tarafından evleştirilir. (Kıyıcı, 2016) Barınma birimi olan konutun tasarımcısı olan mimar, çevresel verilerle birlikte kullanıcıya ait kişisel verileri de tasarım sürecine dahil ederek zaman içinde gerçekleşecek ‘eve dönüşüm’e uygun koşulları hazırlar. Bu hazırlıkta çevresel ve kişisel verilerin arakesatine yerleşen ana başlıklardan biri *kültür* olarak tanımlanabilir. Evde gerçekleştirilen temel eylemler olan; uyumak, dinlenmek, beslenmek, çalışmak gibi ana başlıklar kültür süzgecinden geçerek mekansallaşır. Bu durum, farklı kültürlerden gelen kullanıcılar için ev tasarlayan pek çok mimarın, kullanıcılarla yakın ilişki kurmasını hatta tasarım sürecinde evlerine ve hayatlarına misafir olmasını gerektirmiştir. Benjamin’e göre; ‘yaşamak iz bırakmak demektir... İç mekânda... Üzerlerinde gündelik kullanım nesnelerinin izlerini taşıyan sayısız örtü, astar, kılıf vardır. İkamet edenin izleri de mekâna nakşolur.’ (Benjamin, 1986) Kullanıcının bıraktığı izi kuran başlıklardan biri olan kültür, mekanın üretilme biçimini anlamlandırmakta çeşitli referanlar sunar.

Japon kültürü, pek çok konuda olduğu gibi mimarlık ve sanatta da kendini belirgin bir biçimde ifade eden karakteristik özellikler barındırmaktadır. Yaşamın bir parçası olan mimarlık, Japon kültürünün öne çıkan özellikleriyle harmanlanarak alışlagelenin dışında mekânsal birimlerden oluşan yapı kütleleri tanımlamaktadır. Geleneksel Japon evi, kültür-mekan ilişkisini incelemek üzere kullanılabilir önemli bir kaynaktır. Geleneksel Japon evinden günümüz Japon evlerine geçildiğinde, mimari anlamda pek çok ‘geleneksel iz’in modern yorumuna rastlanmaktadır. Modern Japon evinin ortaya çıkışında modern hayatın

* Öğretim Görevlisi, Haliç Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık Bölümü, 0000-0001-6456-0048
burcinfatmaildir@halic.edu.tr

getirdiği bir takım koşulların yanında, geleneksel tasarımıın etki ve katkılarından bahsetmek mümkündür.

Bu çalışma, betimsel analize dayalı nitel araştırma yöntemiyle hazırlanmıştır. Japon kültürünün geleneksel ev mekanına kazandırdığı verileri incelemek üzere literatür araştırması yapılmıştır. Karşılaştırmalı analiz ile geleneksel Japon evinde kültürle mekansallaşan bu verilerin modern Japon evindeki yorumlarına dikkat çekmek hedeflenmektedir. Güncel mimarlık pratiğini, projelerini ve söylemini belgeyen uluslararası çevrimiçi platform olan Archdaily’deki Japon ev projeleri incelenerek geleneksel Japon evi için tespit edilen başlıkların karşılıkları bu platformdaki güncel projelerde aranmıştır.

Geleneksel Japon Evinde Mekan Kurgusu

19. yüzyılın ortalarına kadar izole bir hayat süren Japonya, dış dünyaya kapılarını yeniden açtığıında ve Meiji dönemi sanayileşmesi başladığında, ilk kez “geleneksel Japon” mimarisini temsil eden unsurların farkına varmıştır. (Locher, 2010) Geleneksel Japon mimari siyle kurulan özgün yerel üretimlerden biri olan geleneksel Japon evi, bu farkındalığı yansıtan mekânsal özellikler taşımaktadır.

Japon kültürünün doğa ile kurduğu yakın ilişki, mimarlıkta da üretim sürecinin önemli bir parçası haline gelmiştir. Doğaya açılan geleneksel Japon evinde, yapı ile doğanın buluşmasını sağlayan bir arakesit olarak veranda tanımlanmış, bazı örneklerde bununla da yetinilmeyerek yeşil iç avlularla doğa yapının içine sığramıştır. Doğanın ev tasarımında önemli bir parametre haline gelmesinin sebebi, Japonya’nın özgün dinlerinden biri olan Şintoizm ile temellendirilebilir. Evrendeki her türlü canlı ve cansız varlığa duyulan saygı ile hayat bulan bu din, doğanın zenginliklerinden olan suyu, bitkiyi, taşı ya da toprağı kutsayarak eve taşır. (Ataoğlu, 2013)

Şekil 1: Geleneksel Japon evinin doğayla kurduğu ilişki (Tunç Ildır, 2018)

Japon mimar Tatsuya Yamamoto, çalışmasında omote adı verilen ön mekandan bahseder. (Yamamoto, 1989) Ana caddeden ayrılarak mahalle içine giren cadde ve sokağı ifade eden omote, ev sahiplerinin doğayla ve mahalleyle ilişkisinin başlangıç noktası sayılabilir. Geleneksel tasarımda evin merkezinde ya da önünde/arkasında konumlanan bahçe, kullanıcının doğayla iletişimini güçlendirirken; doğal iklimlendirme ihtiyacına da çözüm üreten önemli özelliklerden biridir (Şekil 1).

Doğayla kurduğu güçlü ilişki nedeniyle mümkün olduğunca tek katlı tutulan geleneksel Japon evlerinde, kat içerisindeki mekânsal sınırları belirlemek amacıyla kademelerden faydalanılır (Şekil 2)

Şekil 2: Geleneksel Japon evinde kademe olarak genkan ve veranda kullanımı (Tunç İldir, 2018; Yagi, 1982)

Bu sınırlardan en belirgin olanı genkan adı verilen giriş mekanıdır. Japon kültüründe ayakkabı ile evde dolaşılmaz. Bu nedenle ayakkabıların çıkarılacağı alan bir kot farkı ile evin diğer bölümlerinden ayrılır. Bu şekilde kötü ve zararlı olanın evden koparılarak uzaklaştırıldığına dair manevi bir inanç da vardır.

Geleneksel Japon evinin çerperinde tanımlanan veranda ile iç-dış birliği sağlanırken doğayla ilişkinin sürdürülmesi amaçlanır. Geleneksel evde sık rastlanan ve engawa adı verilen bu arakesit mekan, doğaya kontrollü bir yaklaşım sunar. İlk engawa örnekleri, bahçeye bakan oturma alanı olarak veya ziyaretçiler için ek bir giriş işlevi görmek üzere tasarlanmış zashiki'nin (oturma odasının) bir uzantısından ibarettir. Zamanla evin etrafını tamamen saran bir öğeye dönüşmüş ve aynı zamanda gündelik pratik işlevler için de kullanılmaya başlanmıştır. (Zwerger, 2002)

Şintoizm inancıyla kültüre yansıyan mekânsal unsurlardan biri de geleneksel Japon evi kullanıcısının evine, yaşamın kendisi gibi bakmasıdır.

Mekanın geçiciliği ve dönüşümün bir parçası olduğu bilgisi, kullanıcıyı onun kusurlarını takdir etmeye iter. Japon estetiğinde bu kavram wabi-sabi olarak adlandırılır. (Koren, 2008) Geçiciliğin, kusurun, asimetrisinin ve sadeliğin doğal güzelliğine odaklanması, mimaride simetrik yapısal lekeler ya da elemanların kullanımına çok rastlanmamasına yol açmıştır. Bu durum mimari kütlelerde ve özellikle iç mekan kurgusunda birbirinden bağımsız yapı elemanlarının birlikteliğiyle kendini gösterir. Asimetri anlayışı ile tanımlanan geleneksel Japon evi, zengin iç mekan kompozisyonlarına imkan sunar (Şekil 3).

Şekil 3: Japon mimarisindeki asimetri anlayışı (Yagi, 1982)

Geleneksel Japon evinin kültürel veriler ışığında deneyimlenen mekanlarından bir diğeri, odadır. Günün farklı saatlerinde farklı amaçlara hizmet edecek biçimde dönüştürülme imkanı sunan oda; gün içinde yeme-içme, misafir ağırlama, günlük ihtiyaçları karşılama işlevi görürken akşam olduğunda uyuma eyleminin gerçekleştiği birim haline gelir (Şekil 4). Böylece Japon evinin çok amaçlı kullanımı hem günlük ihtiyaçlara göre hem de amaca göre farklılık göstermiş olur.

Şekil 4: Geleneksel Japon evinde oda kullanımı (URL-1)

Oda büyüklüklerinin tanımlanmasında modüler bir anlayış söz konusudur. Bir modülden türeyerek büyüyen mekanlarda referans alınan en küçük birim tatamidir (Şekil 5). Yatan bir insan ya da ayakta iki insanın

taradığı alandan yola çıkılarak elde edilen boyut, tatami matının da ölçülerini belirler. Bitki saplarından üretilen tatami, mimari bir boyut haline gelmiştir. Belirli bir düzen içerisinde bir araya gelen tatami matları, odanın boyutunu belirleyen zemin malzemesi olarak tanımlanabilir (Çakır Kıasf, 2018).

Şekil 5: Japon evinde modüler bir eleman olarak tatami (URL-1)

Geleneksel Japon evinde çok amaçlı kullanımdan doğan bir ihtiyaç olarak, çeşitli yapısal elemanların mobilya haline geldiği görülmektedir (Şekil 6). Gömme dolap kullanımı bu durumun en belirgin örneklerindendir. Kullanım yeri ve amacına göre saydamlık derecesi değişen bölücü sistemler de, kullanıcıya mekanın büyüklüğüyle oynama esnekliği sunan yapısal mobilyalar olarak tanımlanabilir. Sunduğu bu olanakla birlikte, yapı içinde ısı ve ışık ihtiyacını kontrol altına alma özelliği de bulunmaktadır.

Şekil 6: Yapısal elemanların mobilyalaşması (URL-2)

Modern Japon evinde Mekan Kurgusu

Geleneksel Japon evinde kullanıcı kimliğini kuran kültürel veriler, modern Japon evi kullanım şemalarında da ortaya çıkmaktadır.

İnaniş gereği mekan-doğa ilişkisinin açık bir biçimde gözlemlendiği geleneksel kullanım modern Japon evinde de güçlü bağlantı noktası olarak devam etmektedir. Yapının dışının, doğadan koparak modern kent dokusunun bir elemanı haline geldiği durumlarda; evin iç mekanına sirayet eden doğa parçaları kullanıldığı görülmektedir (Şekil 7)

Şekil 7: Japon evi iç mekanında doğa ile kurulan ilişki (URL-3, URL-4)

Kontrollü bir biçimde ve istenen şekilde gün ışığını evin içine alan, ışığın tarayacağı alanı önceden tarifleyen yapısal boşluklar; modern Japon evi tasarımının doğaya ve doğal olana ilgisinin önemli bir göstergesidir. Nakamura'nın Katsutoshi Sasaki'den aktardığına göre geleneksel Japon mimarisinde somutlaşan zengin manzaranın ve rahatlık hissinin uzantısı olarak ışığın ve esintinin kullanılması, Japon mimarisinin doğa ile kurduğu ilişkinin düzeyini ortaya koymaktadır. (Nakamura, 2016) Bu çalışma kapsamında incelenen yapılar, Nakamura'nın aktardığı doğa-yapı ilişkisini muğlaklaşan sınırlarla ifade etmektedir.

Modern Japon evi mekan üretimi ve kullanımı açısından; Marx'ın da bahsettiği, neye gerçekten ihtiyaç duyulduğunun yeniden belirlenmesiyle tariflenen yeterli olanı bulma anlayışını yansıtmaktadır. (Aureli, 2015) Gelenekselde var olan çok amaçlı oda kullanımı, modern Japon dünyasında da önemini korumaktadır. Mobilya olarak tanımlanan pek çok hareketli eşya modern Japon evine girerken; geleneklerdeki 'çok amaçlı oda'ya hizmet eden alternatif kullanım biçimleri önermektedir.

Japon kültürünün bir parçası olan sadelik anlayışı, modern Japon evini önemli ölçüde etkilemektedir. Özellikle evlerin cephelerinde gözlemlenen,

monotonluk olarak tanımlanabilecek görüntü, yapının içindeki dinamik hacim kullanımını gizlemektedir (Şekil 8).

Şekil 8. Modern Japon evinde cephe anlayışı (URL-5, URL-6)

Evlerin iç mekanlarında, malzeme çeşitliliğindeki sadelik ve her şeyin yeteri kadar olması ‘az çoktur’ felsefesini ispatlar niteliktedir. Bu durumun en belirgin örneklerinden biri mutfaklardır. Modern Japon evinde, mekan kullanımındaki sadeliğe değinen mimar Stefano Mirti; Japon mutfaklarının temel ihtiyaçları karşılar nitelikte, yeterince, oluşunu Japon kültüründeki yeme alışkanlığıyla açıklamaktadır. (Altın, 2004) Mekan kuruluşlarındaki dinginlik, mekan kullanımındaki zenginliği de beraberinde getirmektedir.

Modern Japon evini mekânsal olarak günümüz modern evlerinden ayıran en belirgin özellik, hacim kullanımı olarak karşımıza çıkmaktadır. Evin plan şemasında varlığını hissettirmeyen bu durum, kesitteki zengin kullanım biçimi ile kendini göstermektedir. Mekansal geçişlerin muğlaklaşması, görsel etkileşimin devamlılığının sağlanması, her yeni evde kullanıcının kimliği olarak tanımlanabilecek kadar özgün hacimlerin yaratılması; Japon ev mimarisini pek çok mimari anlayış arasında belirginleştirmektedir.

Kademelerden faydalanılmasını sağlayan temel elemanlardan biri olan merdiven, bu mekânsal zenginliğin temel enstrümanı haline gelmektedir. Sadece bir sirkülasyon elemanı olmaktan çıkan merdiven, zengin mekânsal karşılaşmalara imkan sunan, yer yer mobilyalaşan, evin kullanımını zenginleştiren önemli bir birime dönüşür (Şekil 9). Bir izdüşümde yükselen merdivenlerin, kullanımı zayıflatarak kullanıcıya eksik mekan deneyimi sunduğunu savunan Mimar Yo Shimada, karmaşık merdiven düzeninin evde

farklı derinlik, ışık ve algı koşulları yaratacağını belirtmektedir. (Shimada, 2016)

Kademelerin önemli kullanım sebeplerinden bir diğeri de katlar arasında duygusal farklar yaratmaktır. Mimar Go Hasegawa, çevreyi farketmek ve çevreden farkedilmek gibi temel bir konunun evde yaratılan kademelenme ile hissedildiğini belirtir. (Hasegawa, 2012)

Şekil 9. Japon evinde kademelerden faydanılması (URL-7,URL-8)

Modern Japon evinde pek çok mobilyanın yapısal karaktere büründüğü görülmektedir. Tasarlanan evler incelendiğinde kolaylıkla hissedilen bu durum, evde mobilya kullanımını zaruri bir ihtiyaç olmaktan çıkarmaktadır. Standart bir boş ev şemasında görülmeye alışkın olunan demirbaşların mutfak ve banyo elemanlarından ibaret olduğu düşünülürse; strüktürel elemanların mobilyalaştığı günümüz Japon evinin boş halinin dahi, neredeyse yerleşilmiş bir ev özelliğine sahip olduğu söylenebilir (Şekil 10).

Şekil 10. Evde mobilya kullanımının muğlaklaşması (Tunç Ildır, 2018 ; URL-9)

Japon evinin yapılış biçimi ile ilgili geldiği nokta, mobilya kullanımını yeniden sorgulanması gereken bir konu haline getirmektedir. Bu noktada Yo Shimada tasarımın orijinal halde kalmasının altını çizerek, Japonya’da mimarların “kullanıcının tasarıma sadık kalması gerekliliği” arzusunu vurgulamaktadır. (Shimada, 2012)

Japon Evi Mekan Kurgusunda Geleneksel Yaklaşımların İzi

Geleneklerine bağlı bir toplum olan Japon toplumunda, geleneksel izleri günümüz evlerinde de görmek mümkündür. Japon kültürünü ve evini diğer kültürlerden ayıran en önemli özellik doğa ile kurduğu güçlü bağlar olarak tanımlanabilir. Doğaya duydukları sevgi ve saygıyı maneviyatlarıyla da destekleyen Japonlar için, geçmişten günümüze gelen en istikrarlı özelliklerden biri yaşadıkları evin doğadan unsurlar içermesidir. Bu içerik, şekilsel olarak farklılıklar gösterse de öz itibarıyla benzeşmektedir. Geleneksel Japon evinin kırsal niteliklere sahip bir bağlama oturması, evin dışındaki doğaya kapılarını açmak şeklinde tariflenebilecekken; kent bağlamındaki modern Japon evi için, doğanın yapının içinde tanımlandığı çözümler üretilmiştir.

Geleneksel Japon evinden alışkın olunan bitki, taş ve suyu barındıran iç avlunun güncel uyarlamaları ile pek çok modern Japon evinde karşılaşılacaktır. Zaman zaman yapı kabuğunun da doğayı yaşatan strüktürel elemana dönüşmesi hali, modern Japon evinde gözlemlenen durumlardan bir diğeridir.

Başta *ikebana*[†] olmak üzere pek çok Japon sanat dalında rastlanılan güzellik tariflerinden biri olan asimetri anlayışı, Japon mimarisinde de karşılığını bulmuş; hem geleneksel hem de modern Japon evinde uygulanmıştır. Japon evi plan şemaları incelendiğinde bu durum çok daha net bir biçimde görülmekte, geçmişten günümüze genel mekan kurgusunda asimetri anlayışı vurgulanmaktadır.

Japon evinin ayrıştırıcı özelliklerinden bir diğeri de çok amaçlı kullanıma imkan tanıyan mekanlar tariflemesidir. Geleneksel Japon evindeki en karakteristik özelliklerden biri olan çok amaçlı oda kurgusu, modern Japon evinde gelenekseldeki kadar güçlü olmasa da pek çok evde varlığını sürdürmektedir. Tatami odası olarak isimlendirilen bu odada, geçmişte olduğu gibi birbirinden farklı gece ve gündüz kullanımları söz konusudur.

Geleneksel Japon evinde sıklıkla görülen modülerlik ve onu izleyen sadelik anlayışı, Japon evinin amacı olmayan herhangi bir elemanı barındırmama özelliğini vurgulamaktadır. Modern Japon evinde, özellikle cephe tasarımında bu sadelik göze çarpar.

Evi tanımlayan kapalı kutunun içindeki kademelerden türeyen hacim zenginliği, modern Japon evini diğerlerinden ayıran önemli mekansal özelliklerden biridir. Geleneksel Japon evinde doğayla bağıyı koparmamak için yükselmeyen ve genellikle tek katlı olan yapılarda bu kademelerden soyut mekan sınırları olarak faydalanılırken, modern Japon evinde kademe aracı olan merdiven kullanımı oldukça gelişmiştir. Evin her noktasında farklı bir perspektif, ışık, algı ve kurgu yaratma isteği; kademelerle tasarlanan iç mekanı bir oyun alanına dönüştürür.

Japon evinin temel yapı malzemesi olan ahşap, her devirde saygınlığını korumuştur. Gelenekselde ahşap yapı strüktürü evdeki mobilya ihtiyacına da karşılık verirken modern Japon evinde bu durumun çok daha kapsamlı hale geldiği görülmektedir. Geleneksel Japon evinde yapının mobilyalaşmasının, mobilyaya duyulan ihtiyacı ve beraberinde mobilya gelişim sürecini yavaşlattığı söylenebilir. Günümüz evlerinde ise yapısal mobilyalaşmanın vardığı nokta Japon mimarların, ev sahiplerinin eve mobilya getirmelerine ihtiyaç olmadığını düşündürecek kadar ilerlemiştir.

[†] İkebana: Japon çiçek düzenleme sanatı

SONUÇ

Kullanıcı odaklı yaşam alanı olan ev, konumlandığı kültürel bağlamın özellikleri başta olmak üzere içinde bulunduğu toplumun karakteri hakkında bilgi verir. Günümüz modern dünyasında bu toplumsal ipuçları ayırt edici özellikler olmaktan çıkarak, çeşitli başlıklar altında toplanmıştır.

Japon evini bu ana başlıklar içinde farklılaştıran durum, pek çok ev tasarımında vurgulanmaya çalışılan mekânsal özelliklerin gelenek bağlamına oturuyor olmasıdır. Örneğin günümüzde sürdürülebilirlik dendiğinde akla gelen; yeteri kadar tüketmek, kullanılan malzeme ve üretim biçimiyle doğa dostu olmak, enerji tasarrufu sağlamak gibi pek çok özellik geleneksel Japon evinde var olmuş ve modern Japon evinde faydalanılmaya devam eden niteliklerdir.

Modern Japon evinde bu niteliklerin sindirilerek mekansallaştırılması, özgün evler tasarlanmasını sağlamıştır. Pek çok kültürde eve zorla yüklenmeye çalışılan mekânsal özellikler; insan ölçeğini ve doğayı başrolde konumlandıran modern Japon evi için, sürecin olağan sonucu haline gelmektedir. Japonya'daki her evin, öz itibarıyla birbirine benzer ancak bu özün mekansal yorumlanması itibarıyla tek ve biricik olduğunu söylemek doğru olacaktır.

Kaynaklar

- Altın, E. (2004). Tokyo 1970-2000, Boyut Yayın Grubu, İstanbul, s.12.
- Ataoglu, O. (2013), Japon Yapmış, Çınar Yayınları, İstanbul, s.137
- Aureli, P. V. (2015). Az Yeterlidir: Mimarlık ve asketizm Üzerine, çev: Baran Bilir, Lemis Yayın, İstanbul, s.63
- Benjamin W., (1986). "Paris, Capital of the Nineteenth Century", Reflections (New York: Schocken, 1986), s.155. Nur Altınyıldız Artun'un "Mimarlık Nesnesi ve Başka Nesneler" isimli metnindeki çevirisiyle.
- Çakır Kısıf, G. (2018). The Effects Of Natural Environmental Data In The Traditional Japanese House Design. International Journal of Advanced Research (IJAR), 6(7), 361-371. <https://dx.doi.org/10.21474/IJAR01/7370>
- Hasegawa, G. (2012), Go Hasegawa Works, TOTO LTD, Japonya, s.4-122
- Kıyıcı, G. (2016). Ev mekânı ve sınırlarının anlamları üzerine. *İç ve Dış Arasındaki Çeper Temalı Ulusal Mekân Tasarımı Sempozyumu 2016 Bildiri Kitabı*, 1-14.
- Koren, L. (2008). *Wabi-sabi for artists, designers, poets & philosophers*, Berkeley, CA: Imperfect Publishing.
- Locher, M. (2010). Japanese architecture: An exploration of elements and forms. Tokyo: Tuttle Publishing.
- Nakamura, M. (2016). Houses by Young Architects and Their Works, Shinkenichiku-Sha Yayınları, Tokyo, s.23
- Shimada, Y. (2012). 7 Inch Project, Team 7IP, Japonya, s.6
- Shimada, Y. (2016). Yo Shimada: Everyday Design Everyday, LIXIL Publishing, Tokyo, s.88
- Tunç Ildır, B. F. (2018). [Kişisel arşivden fotoğraflar]. , Japonya.
- Yagi, K. (1982), A Japanese Touch for Your Home, Kodansa Int. Ltd. Published, Tokyo, s.7-20
- Yamamoto, T. (1989). Geleneksel Türk ve Japon Evlerinin Mekansal ve Yapısal Açidan Karşılaştırılması ve Koruma Yöntemlerinin İncelenmesi, MSGSÜ, FBE, Restorasyon Ana Bilim Dalı, s.53
- Zwenger, K. (2002). The development of the veranda in the minka. Detail, 42(11), 1358.
- URL-1 : <https://www.asialogy.com/japon-mimarisi-geleneksel-konut-mimarisi/> (E.T:08.09.2025)
- URL-2 : <https://tr.pinterest.com/pin/515873332320741003/> (E.T: 08.09.2025)
- URL-3 : <https://www.archdaily.com/959698/house-connected-by-courtyard-naf-architect-and-design/606d9495f91c81721e0003eb-house-connected-by-courtyard-naf-architect-and-design-photo> (E.T: 08.09.2025)
- URL-4:<https://www.archdaily.com/958558/house-with-a-margin-yukawa-design-lab/604f66ecf91c81c7a3000081-house-with-a-margin-yukawa-design-lab-photo> (E.T: 08.09.2025)
- URL-5 : <https://www.archdaily.com/423671/house-in-itami-tato-architects/52255734e8e44e33d300007d-house-in-itami-tato-architects-photo> (E.T: 08.09.2025)
- URL-6 : <https://hapto.io/portfolio-item/house-kyodo/> (E.T: 09.09.2025)
- URL-7 : <https://www.archdaily.com/890199/house-in-miyamoto-tato-architects/5a9ddf28f197cc553300001d-house-in-miyamoto-tato-architects-photo> (E.T:09.09.2025)
- URL-8 : <https://www.archdaily.com/423671/house-in-itami-tato-architects/52255868e8e44e03f4000074-house-in-itami-tato-architects-photo> (E.T: 09.09.2025)
- URL-9 : <https://www.archdaily.com/936631/house-in-takatsuki-tato-architects/5e825bf3b3576551a7000054-house-in-takatsuki-tato-architects-photo> (E.T: 09.09.2025)